

סיכומי הדינים העולים ממשקנת הגמרא בדף היומי

גיטין דף פ"ח למסקנא

הסיכום כולל את עיקרי הדינים העולים מדרף פ"ז ע"ב במתני' שייר מקצת וכו' עד פ"ח ע"ב מתני' יצא שמה. בהצלחה!

דף פ"ז ע"ב – פ"ח ע"א

א. שייר מקצת הגט, וכתבו בדף השני שאצלו ברוחב המגילה, והעדים מלמטה, אם יש ריוח מלמטה בימין הגליון, שניכר שלא היה כתוב בו יותר וחתכוהו, ויש ריוח למעלה בשמאל הגליון שניכר שלא חתכוהו מלמעלה, וכתוב בו 'הרי את' מימין למטה ו'מותרת' למעלה, שאין לחשוש שהתחיל לכתוב גט ונמלך, כשר. ואם לאו פסול. ואם ניכר כל הגט ממתיחת הקלף שלא היה בו יותר וחתכוהו, ולא היה ריוח מלמטה לחשוש שהתחיל לכתוב אותו ונמלך, כשר בכל אופן.

ב. חתמו עדים בראש הדף, או בצדי הגליון, פסול, גם אם היה גג החתימה כלפי כתב. ואין להקפיד בזה רק בגיטין או שטרות, ולא באיגרת שהדיין מזמין לבית דין.

ג. חתמו העדים מאחוריו בגט פשוט, פסול.

ד. חיבר שני גיטין והעדים באמצע: (1) אם ראשו של זה בצד ראשו של זה, שניהם פסולים, שאין החתימה נקרית עם אחד מהם. (2) סופו של זה בצד סופו של זה, את שהעדים נקרים עמו כשר. (3) ראשו של זה בצד סופו של זה, את שהעדים נקרין בסופו, שגג החתימה כלפי הגט, כשר.

ה. גט שכתבו עברית ועדיו יוונית או להיפך, עד אחד עברי ואחד יווני, כשר.

סיכומי הדינים העולים ממוסקנת הגמרא בדף היומי

ו. חתם הסופר ועד אחד, כשר. אבל כתיבת סופר אינה משמשת במקום עד אחד. ולפיכך, שטר שמכירין בו כתב ידי הסופר וחתימת ידו של אחד מן העדים, אינו מקוים עד שיכירו גם את חתימת השני.

ז. איש פלוני עד, כשר. בן איש פלוני עד, כשר. איש פלוני בן איש פלוני, ולא כתב עד כשר. וכך היו נקיי הדעת שבירושלים – שלשונם קצרה – חותמין.

ח. כתב חניכתו וחניכתה, והוא שם לווי של המשפחה כולה, כשר. כתב חניכת האבות, י"א שעד עשרה דורות כשר, וי"א עד שלשה דורות כשר, מכאן ואילך פסול.

ט. לא חרבה ארץ ישראל עד שעבדו בה שבעה בתי דינים עבודה זרה.

י. הושע ביטל את השומרים שהושיב ירבעם על הדרכים שלא יעלו ישראל לרגל, ואף על פי כן לא עלו ישראל לרגל, אמר הקדוש ברוך הוא אותן שנים שלא עלו ישראל לרגל ילכו בשבי.

יא. רוב חכמי התורה גלו עם יכניה, שנאמר החרש והמסגר אלף, שבשעה שפותחין נעשו הכל כחרשין, וכשסוגרין – שאין להם מה להשיב, שוב אין פותחין אחרים, ואלף היו. וצדקה עשה הקדוש ברוך הוא עם ישראל, שמיהר להחריב את ביתו, כדי להגלות גלות צדקיהו כשעדיין חכמי גלות יכניה קיימין, וילמדו תורה לגולים אחריהם. וי"א שהקב"ה מיהר להביא את הרעה לסוף שמונה מאות וחמשים שנה, והקדים שתי שנים למנין "ונושנתם" שלא יתקיים בהן "כי אבד תאבדון".

דף פ"ח ע"ב

א. גט המעושה בישראל כדין, כגון אלו שאמרו בהם 'יוציא ויתן כתובה', או שהיא אסורה עליו, כשר. שלא כדין, פסול, ופוסל מן הכהונה משום ריח הגט. גט המעושה על ידי עובדי כוכבים, דבר תורה אפילו כדין אין בו כלום, שאין להם כח לכוף, אבל חכמים אמרו שכדין פוסל לכהונה, שמא יאמרו שגם המעושה בישראל כדין אינו כלום.

סיכומי הדינים העולים ממסקנת הגמרא בדף היומי

אבל מעושה שלא כדין, אפילו ריח הגט אין בו, שלא יחליפו ממעושה על ידי גוים שלא כדין, למעושה על ידי ישראל כדין.

ב. אם עובדי כוכבים חובטין אותו כדי שיעשה מה שישראל אומרים לו, הגט כשר.

ג. אסיפות של עובדי כוכבים, אף על פי שדיניהם כדיני ישראל, אי אתה רשאי להיזקק להם, שנאמר לפניהם ולא לפני עובדי כוכבים.

ד. בני בבל שהם הדיוטות (כי אין סמיכה בחו"ל), כופין על הגט, שהם עושים שליחותם של בני א"י שנסמכו. וכן בהודאות ובהלואות שהם דברים המצויים עושים שליחותם, אבל לא בגזילות וחבלות שאינם מצויים.

למנו

אומדן יקר!

דווח לנו על תיקון מעות, שגיאת כתיב, הערה, או כל תגובה אחרת, בכתובת: 7600235@gmail.com אין לעשות

שימוש מסחרי בסיכום זה או בחלק ממנו. להצטרפות שלחו דואר לכתובת: 7600234@etrog.net.il